

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/116/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010199
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716010199.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2017 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v trestnej veci obžalovaného

B. P.

nar. XX.X.XXXX v O. K., trvale bytom A. XX, adresa na doručovanie písomností A. XX, invalidný dôchodca,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/105/2016-244 zo dňa 18.10.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j ú sa v napadnutom rozsudku výroky o treste odňatia slobody a o uložených obmedzeniach a povinnostiach.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný B. P. o d s u d z u j e podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., za použitia §§ 38 ods. 2 Tr. zák., 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine a uloženom ochrannom ústavnom protialkoholickom liečení zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný B. P. bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/105/2016-244 zo dňa 18.10.2016 uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2, písm. d) Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., pretože od začiatku roka 2015 až do dňa 21.12.2015, kedy jeho manželka M. P., plnoletý syn M. P. a maloletý syn E. P., odišli zo spoločnej domácnosti, v ktorej bývali s obvineným, z rodinného domu číslo 71 vo A., okres O. K., spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej manželke M. P. a psychické utrpenie svojim synom, M. a mal. E. P. a to tak, že pod vplyvom alkoholu dennodenne, od januára 2015 do konca marca 2015 a opäť od septembra 2015 do 21.12.2015, nakoľko medzitým poškodená M. P. a synovia M. a E. P., nebývali s obžalovaným v spoločnej domácnosti, svojej manželke M. P. bezdôvodne, opakovane vulgárne nadával, ponižoval ju a to aj pred deťmi, opakovane do nej sácal, udieral ju päťami

do hlavy a kopal do nôh, sústavne všetkých poškodených vyhadzoval z domu, stávalo sa, že zamykal vchodové dvere, v ktorých nechával kľúč zvnútra, a keď chceli vojsť druhým vchodom, pri vchode stál obžalovaný P., ktorý ich posielal preč, že tam nemajú čo robiť, premiestňoval bezdôvodne hrnce, aby robil hluk, pri návrate domov, väčšinou v skorých ranných hodinách alebo v neskorých večerných hodinách, trieskal dverami a po nábytku vo vnútri domu, robil hluk, rozhadzoval riady, často krátko aj s jedlom po schodoch v dome alebo vonku po tráve, vylieval uvarenú polievku do umývadla, pričom sa stravoval z toho, čo poškodená M. P. navarila, hoci na výdavky v domácnosti neprispieval, rozhadzoval vypraté prádlo, pri príchode domov v neskorých nočných hodinách z pohostinstva, všetkých budieval zo spánku, pretože robil taký hluk trieskajúc dverami a všetkým, čo mu prišlo pod ruky, šomraním, opakovane sa vyhrážal zabitím manželke M. P. a synom, M. a E. P., ktorým tiež oplzlo nadával a podceňoval ich s tým, že z nich nič nebude, hoci sa výborne učili, fyzicky sa snažil napadnúť aj synov, keď bránili matku, ale toto sa mu nepodarilo, lebo vždy ušli, pričom v dôsledku obavy pred agresivitou obžalovaného a sústavne sa opakujúceho napádania, vyhrážok a nadávok, sa poškodení M. P., M. a E. P., zamykali v detskej izbe a počas kritickéj doby najmenej 8-krát vyskakovali, a to aj v nočných hodinách, často v pyžame, cez okno z izby von a následne vždy ušli ku starým rodičom, do obce O., okres O. K. a takýmto konaním vyvolával u poškodených pocit zúfalstva z nejistej existencie, lebo správanie obžalovaného B. P. bolo intenzívne a nevyspytateľné, keď konkrétne obžalovaný B. P. pod vplyvom alkoholu, v presne nezistený deň, pravdepodobne začiatkom roku 2015, keď sa poškodený M. P. obúval v garáži rodinného domu, mu chcel nastriekať do očí technický olej WD-40, ale poškodený rýchlo zavrel oči, ktoré si zakryl rukou, a preto sa mu to nepodarilo; dňa 11.02.2015 asi okolo 21.50 hod., pod vplyvom alkoholu, vylieval obžalovaný P. benzín z 5-litrového kanistra, v obytnej časti domu a v garáži a vyhrážal sa poškodeným, ktorí boli doma, že dom podpáli a že nebudú mať kde bývať, po čom poškodená M. P., vybehla bosá von z domu spolu so synmi zo strachu pred požiarom a zároveň privolala policajnú hliadku; dňa 19.12.2015 asi o 06.00 hod., keď prišiel pod vplyvom alkoholu domov, búchajúc dverami, zobudil poškodenú M. P., ktorá zo strachu pred jeho agresivitou a v očakávaní, čo sa bude diať, chcela vstať z postele a utiecť, ale obžalovaný P. vošiel do spálne za ňou, vulgárne jej nadával a chcel ju udrieť pästou do tváre, poškodená sa však uhla, a preto ju zasiahol len slabšou intenzitou na pravé líce, po čom ušla v pyžame z domu von na dvor, kde bosá počkala krátky čas, kým sa obžalovaný ukludní a potom sa vrátila späť domov; naposledy dňa 21.12.2015 asi o 15.00 hod., v obývačke rodinného domu, keď poškodená M. P. držala na rukách svoju jednoročnú maloletú vnučku, prišiel opäť pod vplyvom alkoholu domov, trieskajúc dverami, po čom sa dieťa rozplakalo a nedalo sa utíšiť, no napriek tomu začal obžalovaný útočiť rukami na poškodenú M. P., ktorá pred ním ustupovala až sa do toho zamiešali obaja synovia, ktorí kričali na otca, aby prestal, že sa maloleté dieťa bojí, po čo v ďalšom konaní nepokračoval a po tomto incidente odišli všetci traja poškodení do O., kde bývajú v stiesnených podmienkach doposiaľ, pričom konanie obžalovaného P. spôsobovalo poškodenej M. P. stály stres a strach z toho, čo bude, pretože obžalovaný P. mal nevyspytateľné správanie, pretože bol každý deň pod vplyvom alkoholu, pričom poškodená bola zamestnaná a mala zodpovednú prácu vedúcej jedálne v základnej škole, poškodený maloletý E. P. sa nemohol riadne pripravovať na vyučovanie a prežíval stály strach a stres zo správania sa otca a mal strach najmä o svoju matku, voči ktorej útoky obžalovaného smerovali najviac a poškodený M. P., zo strachu pred konaním svojho otca začal mať zdravotné problémy, trpeli mu končatiny, mal stiahnutý žalúdok a prežíval sústavne stres a strach.

Bol za to odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., za požitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. na trest 3 roky odňatia slobody. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. súd mu výkon trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu 4 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť nepriblížiť sa k poškodeným M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, okres O. K., prechodne bytom O. XXX, okres O. K., adresa na doručovanie písomností A. XX, okres O. K., M. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, okres O. K., prechodne bytom O. XXX, okres O. K., adresa na doručovanie písomností A. XX, okres O. K. a E. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, okres O. K., prechodne bytom O. XXX, okres O. K., adresa na doručovanie písomností A. XX, okres O. K., na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Podľa § 73 ods. 1 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadla čo do výroku o treste prokurátorka okresnej prokuratúry. V písomných dôvodoch odvolania namietala, že trest považuje za

nezákonný a nedôvodný, neprimeraný a nedostatočný. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku skutkom doznať iba preto, že mu hrozil 7 ročný trest odňatia slobody. Súd u neho prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti a ešte mimoriadne znížil trest odňatia slobody. V prípravnom konaní obžalovaný nedoznal takmer nič zo svojho konania. Uloženie iba podmieneného trestu nepovažuje prokurátorka za adekvátne s poukazom na zločin, ktorého sa obžalovaný dopustil voči najbližším osobám. Jeho trestná činnosť zanechala následky na zdravotnom stave na všetkých poškodených. Obžalovaný nepracoval, invalidný dôchodok minul na alkohol, chcel viackrát podpáliť spoločný rodinný dom, musela sa k nim viackrát volať polícia. Obmedzoval poškodených v základných právach na bývanie, odpočinok, hygienu a pod. Tiež trestnú činnosť páchal pod vplyvom alkoholu, znalec u neho skonštatoval syndróm závislosti na alkohole. Okresný súd uvedenú situáciu nevyhodnotil dostatočne a objektívne. Charakter osoby obžalovaného dokrešľuje aj skutočnosť, že dňa 02.11.2016 sa opätovne dopustil trestnej činnosti voči poškodenej i rodinným príslušníkom a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a), b) Tr. zák., pre ktorý bol vzatý do väzby. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil výrok o treste odvolaním napadnutého rozsudku a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. Uviedol, že je invalidný dôchodca, onkologický pacient po tracheotómii a má veľké problémy s komunikáciou. Trest tak, ako mu bol uložený, považuje za primeraný. To, že jeho konanie zanechalo na poškodených následky na zdravotnom stave nemá oporu v dokazovaní a nie je ani pravdou, že chcel podpáliť rodinný dom, či to, že poškodená musela volať viackrát políciu, volala ju iba raz. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Svoje vyjadrenie k odvolaniu prokurátora zaslala súdu aj poškodená M. P.. Uviedla, že ani po vynesení rozsudku prvostupňového súdu obžalovaný svoje konanie voči nim nezmenil. Zákaz mu uložený nerešpektuje, ďalej na nich útočí. Vymenil im zámok na obydlí, čím im znemožnil jeho užívanie. Dňa 02.11.2016 sa im vyhrážal, že ich zabije, čo u nich vzbudilo dôvodnú obavu o ich životy a museli privolať hliadku polície. Následne bol obvinený vzatý do vyšetrovacej väzby. Nad všetky pochybnosti obžalovaný svojim chovaním preukázal, že jeho pobyt na slobode je nebezpečný nielen pre poškodenú, ale aj pre celú jej rodinu. Jeho správanie považuje za nepredvídateľné, jeho agresivita sa stupňuje prebiehajúcim trestným konaním. V prípravnom konaní sa ku skutkom nepriznal, neľutoval svoje konanie, pred súdom konal už účelovo, len preto aby nastali dôvody pre mimoriadne zníženie trestu. Za roky psychického a fyzického utrpenia piatich ľudí považuje uloženie podmieneného trestu obžalovanému za neprimerané a nedostačujúce.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. so súhlasom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutkov uvedených v obžalobe.

Súd prvého stupňa ustálil prevahu poľahčujúcich okolností, v dôsledku čoho ukladal trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák. K prvej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zák. je potrebné uviesť nasledovné. Na obžalovaného bola podaná ďalšia obžaloba. A to za skutok spáchaný dňa 02.11.2016 /po vyhlásení rozsudku prvostupňovým súdom dňa 18.10.2016/, kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa §§ 360 ods.1, 2 písm. a), b), 138 písm. j), 139 ods.1 písm. c) Tr. zák. Tento bol spáchaný opätovne voči poškodeným, pričom obžalovaný samotný konflikt nepoprel. Je teda celkom zjavne zrejmé, že oľutovanie skutku jeho osobou pred prvostupňovým súdom bolo len formálne a neúprimné. Odvolací súd preto uvedenú poľahčujúcu okolnosť priznať nemohol.

Pokiaľ ide o druhú poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák., teda napomáhanie orgánom trestného konania najmä formou vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní odvolací súd uvádza, že táto bola už zohľadnená v aplikácii ustanovenia § 39 ods.1 Tr. zák. Priznaním aj tejto poľahčujúcej okolnosti by išlo o dvojité pričítanie tej istej okolnosti v prospech obžalovaného.

Je však nevyhnutné prisvedčiť názoru prokurátorky v tom, že na základe už uvedených okolností prípadu, najmä však dĺžky a intenzity konania páchatel'a a jeho správania sa po odsúdení, aj keď neprávoplatnom, sa uložený trest odňatia slobody podmiennečne odložený, javí ako mierny. Spoločnosť, ale najmä poškodení, majú právo očakávať, že osoba uznaná vinnou za zločin, nielenže ich nebude viac ohrozovať v ďalšom ich živote, ale bude postihnutá aj spravodlivým a primeraným trestom. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom prokurátorky v tom, že na prevýchovu obžalovaného je potrebné nevyhnutne pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. V uvedenom prípade ide o mimoriadne závažný skutok domáceho násillia.

Vychádzajúc z uvedeného, preto odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a o uložených obmedzeniach a povinnostiach a vo veci rozhodol rozsudkom sám. Podľa názoru odvolacieho súdu nepodmienečný trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 6 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestov, uvedenými v § 34 ods.1, ods.4 Tr. zák. Tým bolo zároveň zohľadnené aj vyhlásenie o vine dané obžalovaným. Takýto trest je trestom primeraným k závažnosti trestného činu, ako aj trestom spravodlivým, ktorý odráža všetky zásady generálnej a individuálnej prevencie a je nepochybne plne spôsobilý zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Z uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vyhovel odvolaniu prokurátorky, pričom v dôsledku zrušenia výroku o treste a uložených obmedzeniach, ostatné výroky zostali týmto zrušením nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.